

عنوان مقاله:

تحول «تجرید» ادراکی در سه سیر فلسفی (نگاه ماهوی، اصالت وجود وحدت تشکیکی و وحدت شخصی)

محل انتشار:

مجله فلسفه و کلام اسلامی، دوره 56، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی سعادت‌مند - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشگاه یزد، یزد، ایران

علی بابایی - دانشیار، گروه فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

اهمیت مساله «تجرید»، در پیدایش ادراکات و تعیین حدود و ویژگی های آن است. پرسش اینکه: با تغییر در میانی فلسفی، تجرید چه معنا و کارکردی می یابد؟ در نگاه ماهوی تجرید به تفسیر از ماده معنا می شود و ضمن قوام بخشیدن به علم، چگونگی تولد ادراکات سه گانه، انواع معقولات و نفی اضافی بودن علم را توضیح می دهد. در سیر دوم یعنی اصالت وجود با رویکرد تشکیکی، علم حقیقتی وجودی، متحد با نفس و رو به تعالی دارد. تجرید به این معناست که علم و عالم با یکدیگر از مرتبه ای جدا شده و به مرتبه ای دیگر راه می یابند. با گذر از وحدت تشکیکی به وحدت شخصی ی وجود، علم به ظهور و تجرید هم به پیراستگی آن ظهور از خفا یا ظهور پایین تر معنا می شود. متناسب با سیرهای سه گانه، فرایند تجرید با عبور از کثرت، به وحدت و به خود علم نزدیک تر می گردد تا سرانجام در سیر سوم با ظهور علمی یکی می شود.

کلمات کلیدی:

تجرید، علم، سیر ماهوی، وحدت تشکیکی، وحدت شخصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888716>

